

וירא ח"כ שיחה ג'

"עמוד לי בנסיון זה" - שהוא למעלה משכל דקדושה, כדי שלא יאמרו "אין ממש בראשונים" - שהעקידה מגלה שגם העמידה בנסיונות הראשונים אינם מצד שכל ומציאות האדם.

על הפסוק (כב, ב) "קח נא את בנך גו" איתא בגמרא (סנהדרין פט, ב) שהקב"ה אמר לאברהם "עמוד לי בנסיון זה שלא יאמרו אין ממש בראשנים". ולכאורה אינו מובן איך שייך לומר שאין ממש בט' נסיונות הראשונים? ובפרט שבהם היה גם נסיון דמסירות נפש באור כשדים?

ועוד צריך להבין בכללות פרשת העקידה, שאנו קוראים אותה בכל יום כדי להזכיר את זכות העקידה, ולכאורה מהו המעלה בעקידה הרי רבים מסרו את נפשם ואת נפש בני ביתם בלי שה' ידבר בהם?

והביאור: אברהם פתח את הצינור דמסירות נפש, דמסירות נפש הוא למעלה מהעולם, ואברהם המשיכו בעולם. דגדר הנברא הוא מציאות, ומסירות נפש הוא ביטול המציאות, ונברא אינו יכול להגיע למעלה ממציאותו, שהרי "אין חבוש מתיר את עצמו". ואף שלכאורה אנו מוצאים אפי' בין אומות העולם אלו שמסרו נפשם למען דעותיהם וכיוצ"ב, מכל מקום אין זה אמיתית ענין המסירות נפש אלא הוא על פי שכל וסברא, ולא ביטול מציאותם.

והנה בנוגע לנסיונות הראשונים הי' אפשר לומר שהמסירות נפש של אברהם הי' מצד שכל דקדושה, משא"כ בנסיון העקידה, שאפי' נעריו לא היו שם, וא"כ לא הי' בזה ענין של פירסום אלוקות. וגם שע"י העקידה הי' נעקר העיקר ששתל אברהם, וא"כ נסיון העקידה מוכיח שגם ט' הנסיונות הראשונים הי' בהם "ממש" – מסירת עצם וממשות הנפש.

והנה, ענין זה ניתן מאברהם לכל אחד מישראל – ואף שנראה שהמסירות נפש הוא מצד חשבון מכל מקום בפנימיות הרי זה מסירות נפש.